

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011241
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120011241.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.10.2021, v trestnej veci proti obžalovanému Y. U. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/45/2020 zo dňa 21.06.2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému Y. U., nar.XX.X.XXXX v P., trvale
bytom P., K.
XXXX/X,

u k l a d á :

Podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. j), l), § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Y..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obž. Y. U. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 30.09.2019 v čase o 15:48 hod. v obci X. U. v miestnom parku pri cúvaní s dodávkovým motorovým vozidlom zn. Fiat Scudo, ev. č.: P. po komunikácii označenej v územnom pláne obce X. U. ako chodník určený pre pohyb chodcov v smere od obchodného centra a pizzerie „E.“ k hlavnej ceste si nezabezpečil dostatočný rozhľad za vozidlom, čím porušil ustanovenia § 4 ods. 3, § 22 ods. 2, ods. 3 zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, následkom čoho zadnou časťou vozidla narazil do chodca L. B. pohybujúceho sa za pomoci opornej paličky po uvedenom chodníku v smere od

obchodného centra k hlavnej ceste, v dôsledku nárazu chodec spadol na zem a bol prejdený zadnými kolesami vozidla cez trup tela s pritlačením medzi asfalt a podvozok vozidla, pričom utrpel zranenia, ktorým na mieste podľahol.

Za to mu podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j), l) Tr. zákona bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určená skúšobná doba podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov.

Zároveň mu bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 2 rokov.

Proti uvedenému rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podali proti jeho výroku o treste odvolanie obžalovaný i prokurátor.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v odôvodnení svojho odvolania uviedol, že napadnutý výrok o treste považuje za nesprávny pre neúplnosť skutkových zistení a najmä preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie. Zdôraznil, že od počiatku nešťastnej udalosti, ktorá sa stala 30. septembra minulého roka, pristúpil k vyšetrovaniu tohto skutku zodpovedne a bol plne súčinný s OČTK bez toho, aby sa snažil akokoľvek zbavovať svojej zodpovednosti. Od úplného počiatku úprimne ľutuje, že v osudný deň došlo k usmrteniu L. B., no pri ukladaní trestu je podľa jeho názoru nevyhnutné vychádzať z komplexného pohľadu na všetky skutkové okolnosti týkajúce sa samotného skutku, ako aj skutkové okolnosti týkajúce sa jeho osoby. V osudný deň 30.09.2020 skutočne nemal žiaden dôvod domnievať sa, že spevnená plocha slúžiaca ako prístupová komunikácia pre zásobovanie pizzerie E. je právne kvalifikovaná ako chodník. Práve naopak. Bol vnútorne presvedčený o tom, že túto spevnenú plochu môže svojim vozidlom využívať bez toho, aby porušoval ustanovenia zákona o cestnej premávke. Toto jeho konštatovanie vychádza z toho, že spevnená plocha bola v čase spáchania skutku, ako aj dlhé roky predtým, využívaná aj inými vozidlami. Túto spevnenú plochu využíval dva roky, a to na základe toho, že mu majiteľ reštaurácie, pre ktorú vykonáva zásobovanie, uviedol, že táto plocha slúži pre zásobovanie jeho podniku. To vyplynulo aj z výsluchu svedka T., ktorý je majiteľom pizzerie E.. Vyšetovaním bolo podľa neho ďalej preukázané, že prístup pre zásobovanie práve cez túto konkrétnu spevnenú plochu využívajú majitelia viacerých prevádzok, keďže iný prístup pre nich neexistuje. Cez túto spevnenú plochu sa rovnako vykonáva rozvoz jedla z reštaurácie E., a rovnako túto plochu využívajú svojimi vozidlami aj obyvatelia obce X. U.. Z hlavnej cesty nebolo v rozhodnom čase osadené žiadne dopravné označenie, ktoré by zakazovalo vjazd a státie na tejto ploche. Navyše v parku, ktorý križujú dve identické spevnené plochy, je na jednej z nich osadená pevná zábrana pre vjazd vozidiel a druhá takúto zábranu nemá a je na ňu z hlavnej cesty dokonca vybudovaná nájazdová rampa práve pre motorové vozidlá tak, ako to vyplýva aj z fotografie predloženej súdu. Tým chcel povedať, že skutočne nemal dôvod myslieť si, že v osudný deň sa svojím vozidlom pohybuje po chodníku pre chodcov. V presvedčení, že je na prístupovej komunikácii a nie na chodníku, vykonal manéver cúvania tak, že vypol rádio, stiahol obidve okná, v spätných zrkadlách si skontroloval cestu za vozidlom a začal cúvať rýchlosťou rovnajúcou sa takmer rýchlosti ľudskej chôdze. Cúval v strede spevnenej plochy tak, že z oboch strán bol dostatočný priestor pre akéhokoľvek chodca vyhnúť sa jeho vozidlu. Uvedená skutočnosť vyplynula aj zo znaleckého posudku C.. X. č. 1/2020. Aj napriek tomu, že postupoval obozretne, ako aj napriek tomu, že bolo možné zo strany pána B. zabrániť zrážke s vozidlom tým, že by išiel po pravom alebo ľavom okraji chodníka, došlo k nešťastnej udalosti, ktorá si vyžiadala jeho život. Ďalšou špecifickou okolnosťou tohto prípadu podľa neho je, že zomrelý pán L. B. mal v čase skutku 89 rokov. Podotýka, že tým nechce za žiadnych okolností znižovať hodnotu jeho života, no uvedená skutočnosť nemôže ostať bez povšimnutia. Pán L. B. v čase nešťastnej udalosti trpel viacerými pridruženými ochoreniami stredného až ťažkého stupňa, ktoré si vyžadovali užívanie liekov, no z vyšetrovania vyplynulo, že tie pán B. neužíval. V danom prípade išlo o človeka vo veku 89 rokov s chronickými chorobnými zmenami srdcovocievneho systému, pričom dodnes nie je možné s istotou vylúčiť, že pánovi B. mohlo v osudný deň dôjsť k závratu spolu s náhlou zmenou stavu vedomia, alebo zníženiu vnímania okolia. Aj napriek všetkým týmto okolnostiam sa dobrovoľne a neodvolateľne rozhodol vyhlásiť vinu a prijať tak zodpovednosť za udalosť z 30. septembra 2020 a to bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Ďalej obžalovaný v odôvodnení svojho odvolania poukázal na ust. § 34 ods. 3 a 4 Tr. zákona, podľa ktorých platí, že „pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy“ a že „trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby“. Je preto podľa neho zrejmé, že prípadný trest by mal smerovať výlučne voči páchatelovi trestného činu a mal by postihovať najmä jeho tak, aby sa zabezpečil čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Považuje preto za veľmi dôležité pri ukladaní trestu hodnotiť osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, a to najmä preto, aby trest, ktorý je páchatelovi ukladaný, odrážal v sebe najmä jeho minulosť z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, jeho povinností, ale najmä jeho vývoj z hľadiska páchania trestnej činnosti. Dôležité je skúmať pomery páchatela, a to v celom spektre pôsobenia tejto osoby v minulosti, pretože len tak je možné zabezpečiť, aby trest bol uložený spravodlivo. Rovnako za dôležité pri ukladaní trestu považuje poznať rodinné a osobné pomery páchatela, ale aj jeho majetkové pomery, zdravotný stav, ako aj jeho postavenie v rodine, najmä s ohľadom na jeho starostlivosť vo vzťahu k ostatným členom jeho rodiny. Napriek formálnemu ponímaniu trestného činu je hodnotenie osoby páchatela a jeho pomerov veľmi významné pri ukladaní trestu, pretože práve na základe správneho hodnotenia páchatela a overenia jeho pomerov je možné splniť cieľ individuálnej prevencie. V súvislosti s ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona považuje za dôležité poukázať na to, že pracuje ako živnostník a živí sa vykonávaním zásobovania podnikov mliekarenskými výrobkami. Pre vykonávanie tejto práce je životne dôležité oprávnenie viesť motorové vozidlá. V prípade straty tohto oprávnenia stratí aj svoju prácu a tým by táto sankcia pôsobila voči nemu oveľa intenzívnejšie ako v iných, obdobných prípadoch. Strata práce by pre neho a priori znamenala stratu príjmu približne vo výške 600,- eur mesačne, čo by vzhľadom na všetky nevyhnutné náklady viedlo k vážnym ekonomickým dopadom tak pre neho, ako aj pre celú jeho rodinu. Má takmer 60 rokov a je invalidným dôchodcom. Domnievať sa preto, že si nájde inú prácu bez potreby vodičského oprávnenia, nie je na mieste. Rovnako ako syn sa dennodenne stará o svojho 83-ročného otca a 81-ročnú matku, ktorým zabezpečuje dovoz nevyhnutných potrieb a taktiež im zabezpečuje rozvoz pri nevyhnutne potrebnej lekárskej starostlivosti. Jeho rodičia ako osoby vysokého veku sú na neho v tomto smere odkázaní. Považuje preto za nesprávne myslieť si, že trest zákazu činnosti by postihol výlučne jeho a nemal by výrazný vplyv aj na jeho rodinu. Práve naopak. Trest zákazu činnosti by vo vzťahu k jeho osobe pôsobil neprimerane prísne, a to vzhľadom na dôsledky v podobe straty príjmu a zároveň by týmto trestom súd trestal nielen jeho, ale aj osoby odkázané na jeho starostlivosť. V súvislosti so všetkými špecifickými okolnosťami spáchaného skutku, ako aj s prihliadnutím na potrebu individualizácie trestov chce preto podotknúť, že ust. § 61 ods. 2 Tr. zákona nedáva súdu povinnosť ukladať trest zákazu činnosti, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Práve naopak, toto ustanovenie dáva súdu právo, po zvážení všetkých okolností prípadu spravodlivo sa rozhodnúť, či je uloženie tohto trestu nevyhnutné. Je preto presvedčený, že v tomto konkrétnom prípade je možné uložiť také druhy trestov, ktoré už sami o sebe budú spĺňať kritériá individuálnej prevencie bez toho, aby musel byť potrestaný aj trestom zákazu činnosti podľa ust. § 61 Tr. zákona. Trest zákazu viesť motorové vozidlá považuje, vzhľadom na osobitosti jeho osobných pomerov, za trest neprimerane prísny, nekorelujúci s ust. § 34 ods. 3 a 4 prvá alinea. S odkazom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil výrok o treste a v súlade s ust. 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci sám rozhodol tak, že pri prevahe poľahčujúcich okolností [§ 36 písm. i), k), l), n)] a za použitia ust. § 39 Tr. zákona mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorého výkon by podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 48 mesiacov a zároveň, aby mu uložil peňažný trest podľa § 56 Tr. zákona vo výške 5.000,- eur. Má zato, že uloženie navrhovaného trestu je vo vzťahu k spáchanému skutku trestom primeraným, a to bez nutnosti uložiť trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona.

Prokurátor v odôvodnení jeho odvolania podaného v neprospech obžalovaného uviedol, že trest uložený obžalovanému v napadnutom rozsudku považuje za neprimerane mierny, odporujúci zásadám všeobecnej a individuálnej prevencie. Trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní dva roky nemožno, vzhľadom na okolnosti skutku, charakter skutku, ako aj nenapraviteľný následok považovať za dostatočný. Obžalovaný ako vodič motorového vozidla porušil svoje základné povinnosti a spôsobil dopravnú nehodu s následkom smrti človeka. Súd nesprávne a v prílišnej miere pri ukladaní trestu bral do úvahy postoj obžalovaného, jeho vek, ako aj starostlivosť o svojich rodičov, pričom dospel k nesprávnemu záveru, že trest zákazu činnosti v dĺžke dvoch rokov je dostatočný. Rovnako považuje za potrebné poukázať na evidenčnú kartu vodiča, kde obžalovaný má evidovaných 8 priestupkov na úseku cestnej premávky, za ktoré mu vo všetkých prípadoch bola uložená bloková

pokuta. Z vyššie uvedeného teda namieta uloženie neprimerane mierneho trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, poukazujúc pritom na všetky okolnosti dopravnej nehody a na osobu páchatel'a. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd zmenil výrok rozsudku o treste v neprospech obžalovaného Y. U., a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní štyroch rokov, pri zachovaní ostatných výrokov napádaného rozsudku.

Na základe podaných odvolaní preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že dôvodné je len odvolanie prokurátora.

Obžalovaný Y. U. na hlavnom pojednávaní dňa 21.06.2021 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a že mu je ľúto toho, čo sa stalo. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku okresný súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal jeho vyhlásenie a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

Po takto vykonanom dokazovaní, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, prvostupňový súd dospel k záveru, že na uvedenie si následkov konania u obžalovaného nie je potrebné na neho pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale že účel trestu je možné dosiahnuť aj hrozbou trestu a preto mu uložil podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 rokov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 rokov. Na posilnenie účelu Trestného zákona, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že skutok bol spáchaný v súvislosti s výkonom vodiča a vzhľadom na okolnosti skutku, jeho charakter a závažný následok, zavinenie z nedbanlivosti obžalovanému uložil tiež trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 2 rokov. Pri rozhodovaní o jeho výške zohľadnil postoj obžalovaného, jeho vek a deklarovanú starostlivosť obžalovaného o jeho rodičov.

Krajský súd po preskúmaní veci však zistil, že sa s uvedeným záverom okresného súdu nie je možné stotožniť. Nedostatočne totiž zhodnotil spôsob spáchania činu a jeho následok, ale aj osobu obžalovaného.

Vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3, ods. 4 veta prvá Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že prečinom usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaný, v dôsledku porušenia dôležitej povinnosti uloženej mu zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, spôsobil na chodníku chodcovi L. B. smrť, teda fatálny, nenapraviteľný následok. Porušenie dôležitej povinnosti obžalovaným pritom spočívalo v porušení povinnosti použiť motorové vozidlo len na ceste, a súčasne povinnosti pri cúvaní neohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky a zaistiť bezpečné cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby.

Je síce pravdou, že vzhľadom na okolnosti sa možno domnievať, že obžalovaný nevedel o charaktere predmetnej komunikácie ako chodníka, keďže aj iné osoby ju užívali ako prístupovú cestu k objektu. Nič to však nemení na závažnosti porušenia povinnosti pri cúvaní neohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky a zaistiť bezpečné cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby. Obžalovaný s motorovým vozidlom cúval bez dostatočného rozhľadu a bez zaistenia bezpečného cúvania pomocou

inej osoby. Z obsahu jeho vyjadrení pritom vyplýva, že takýto spôsob cúvania nie je u neho výnimkou, ale pravidlom.

Z hľadiska osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy je potrebné poukázať na to, že v prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá pred spáchaním trestného činu žila riadnym spôsobom života. Súдне trestaný nebol, avšak za posledných 10 rokov (2010-2020) bol za priestupky na úseku cestnej premávky postihnutý 9-krát. Z posledných dvoch priestupkov v roku 2016 nedal prednosť chodcom na priechode pre chodcov a dňa 23.06.2020, teda počas trestného stíhania za predmetný trestný čin, prekročil maximálnu povolenú rýchlosť.

Z uvedeného je zrejmé, že pre naplnenie výchovného účelu trestu je popri podmiennečnom treste odňatia slobody nevyhnutným aj uloženie prísnejšieho trestu zákazu činnosti, v súvislosti s ktorou sa obžalovaný trestného činu dopustil.

Skutočnosti zdôrazňované obžalovaným v jeho odvolaní ohľadom ohrozenia jeho pracovnej činnosti v prípade zákazu viesť motorové vozidlá a o potrebe vodičského oprávnenia pri zabezpečovaní pomoci svojim starším rodičom sú síce významnými skutočnosťami pri rozhodovaní o druhu a výmere treste, nemôžu však byť dôvodom pre neuloženie trestu zákazu činnosti. Na uvedené skutočnosti, ako aj ďalšie skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy, bolo prihliadnuté pri rozhodovaní o povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody a výmere trestu zákazu činnosti pod dolnú polovicu trestnej sadzby.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného je potrebné ešte uviesť, že okresný súd správne zistil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a zistil len dve poľahčujúce okolnosti, teda že žil riadnym životom a že sa k spáchaniu činu priznal a jeho spáchanie oľutoval (§ 36 písm. j), l) Tr. zákona). Priznať mu nebolo možné poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. k), n) Tr. zákona, pretože z obsahu spisu nevyplýva, aby škoda už bola nahradená a vzhľadom na nenapraviteľnosť následkov trestného činu nie je zrejmé, ako sa mohol obžalovaný pričiniť o odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Rovnako svojim aktívnym konaním sa obžalovaný nijako významne nepričinil o objasnenie predmetnej trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené, popri treste odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, pre dosiahnutie účelu trestu je potrebné obžalovanému uložiť aj prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov a to po dobu 4 rokov. Len takýto trest môže splniť nielen funkciu individuálnej prevencie trestu, ale aj prevencie generálnej a represívnu funkciu trestu.

Vo vzťahu k návrhom obhajcu na doplnenie dokazovania prečítaním zápisnice o výsluchu znalca a častí výpovedí svedkov predneseným na verejnom zasadnutí je potrebné uviesť, že tieto dôkazy smerovali k výroku o vine, ktorý po vyhlásení o vine obžalovaným už bol právoplatne ustálený a nebol predmetom prieskumu v odvolacom konaní. Preto ich odvolací súd vykonať odmietol.

S ohľadom na uvedené krajský súd na podklade odvolania prokurátora jednomyselne zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keď sprísnil trest zákazu činnosti a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Záverom krajský súd dodáva, že jeho rozhodnutie sa nedotýka výroku o vine, ktoré odvolaním napadnuté nebolo.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.